

Dankbaar

voor tweede

Oud-presentator Carlo Strijk
terug na herseninfarct

kans

CARLO STRIJK, oud-presentator en voormalig landelijk bestuurslid van D66, kreeg anderhalf jaar geleden een herseninfarct. Nu, met de genezing in zicht, vertelt de 42-jarige Amsterdammer voor het eerst zijn ver-

haal. Openhartig: „Dit is wat ik doe, dit is wat ik ben. En ja, ik ben homo. Maar dat heb ik domweg nooit eerder verteld. Simpelweg omdat ik die vraag altijd heb kunnen omzeilen.”

EXC

Carlo herinnert zich: „Ik schaamde me voor wat er gebeurd was, en wilde daarom geen contact met collega's. Maar Dolly Dot Esther Oosterbeek bleef mij steunen. Zij deed tijdens mijn tv-carrière mijn make-up, en kreeg drie jaar geleden zelf een hersenbloeding. Meteen na thuiskomst uit het ziekenhuis stond ze op de stoep. Met een gesig-
neerde dvd van hun jubileumconcert.”

Mariët Oosterwijk

LUSIEF

■ Carlo, die zelf een half jaar in een rolstoel zat: „Ik hoop een inspiratiebron te zijn voor mensen die moeten opkrabbelen na een ziekbed.”

EIGEN FOTO

Carlo Strijk had een hip en gezellig bestaan in het drukke Amsterdam. Maar op een avond kon hij opeens zijn hand niet meer bewegen. Zijn gedachten gaan anderhalf jaar terug: „Het was een paar dagen nadat ik verkozen was in het landelijk bestuur van D66. Ik wilde een paar ideeën opschrijven. Toen ik ging staan, merkte ik dat mijn been sleepte. En in de spiegel zag ik dat de rechterhelft van mijn gezicht

scheef was."

Eenmaal in het OLVG ging het snel. „Mijn bloeddruk was boven de tweehonderd. Dan klopt je hart zes keer zo snel. In zo'n geval wordt de familie ingelicht. Mijn broer en zus werden gebeld en schrokken dat ik opeens op de *intensive stroke unit* lag. Ik kreeg een inuus, hartmetingen en er ging een oranje lamp aan. Ik lag kritiek, maar hoewel ik warrig was, was ik gewoon bij."

Een scan gaf uitsluitsel; Carlo had een zwaar herseninfarct gehad. Hij was rechtzijdig verlamd en zou opnieuw moeten leren bewegen... Na twee weken werd hij naar revalidatiecentrum *Heliomare* in Wijk aan Zee vervoerd. „Daar zat ik dan op mijn veertigste. In een nachtmerrie waarvoor ik niet was gewaarschuwd. Hooguit door een soort plof in mijn oren. Wel heeft ook mijn moeder een aantal jaar geleden een hersenbloeding gehad. Overigens loopt zij nu met een rollator en spreekt best moeilijk. Aan zoiets houd je ook bijna altijd iets over. Ik heb geluk gehad en dank God dagelijks voor deze tweede kans."

Een rare tv-carrière heeft Carlo volgens eigen zeggen. „Mijn tv-debuut beleefde ik op mijn 21e, een tijd waarin er maar drie zenders waren. In *Showmasters*, met Sandra Reemer.

Een soort *Idols* voor tv-gezichten. De kijker stemde nog met briefkaarten. Rolf Wouters en Jochem van Gelder zaten in dezelfde lichter, maar haalden de finale niet. Ik wel, samen met Willem Bol en Jan ten Hoopen. Uiteindelijk werd ik derde."

Hij vervolgt: „Mijn vader is van Barbados, mijn moeder van Suriname, maar ik ben in

Nederland geboren. In 1988 had je, op Donald Jones na, geen gekleurde showmaster. Ik wilde een tv-carrière, maar ook meer kleur in de media. Na de finale werkte ik overdag en studeerde ik 's avonds arbeidsmarktpolitiek. Omdat ik vrijwel geen leuke programma's kreeg aangeboden, ging ik het bedrijfsleven in."

Carlo maakt een sprongetje naar 1995. „Op verzoek van Harry de Winter deed ik auditie voor het RTL-programma *Hartedieven*, over kinderen van alleenstaande ouders." Carlo, van wie de ouders scheidden toen hij negentien was: „Dat programma scoorde gemiddeld 600.000 kijkers. Ik heb het twee seizoenen gedaan. Daarna heb ik de *Bank-GiroLoterij* gedaan.

Jack van Gelder presenteerde het, ik deed alles op locatie. Ik heb het maar één seizoen gedaan." Diplomatiek: „We waren geen ideale combinatie."

Hoopvol: „Ik zou heel graag terugkeren op tv, met een programma waarin ik kinderen van gescheiden ouders coach. Samen met Patty Harpenau." Hij licht toe: „Ik heb veel gehad aan haar boek *Het geheim van the secret*. We schrijven nu samen een boek. Op televisie wil ik alleen nog maar terug

met iets dat toegevoegde waarde heeft. Iets met kinderen." Antwoordt aarzelend: „Ik wil wel kinderen, maar geen vrouw. Ik houd van mensen", draait hij er omheen. Geeft dan schoorvoetend toe: „Het klopt, ik ben homo. Maar dat heb ik nooit verteld. Simpelweg omdat ik die jaren heb kunnen omzeilen. Nu sta ik voor wie ik ben."

Behendig brengt Carlo het gesprek weer op het herseninfarct. „Mijn leven moest anders. Ik las boeken over bezinning, spiritualiteit, lotsbestemming... Ik leef verstandig, heb een personal trainer, ga naar het revalidatiecentrum... Het blijft knokken geblazen. Plus erin geloven dat je er weer bovenop komt." Tevreden: „De Carlo van toen ging dwalend door het leven, nu heb ik een duidelijke focus. Zonder het infarct had ik nooit de moed gehad me spiritueel in te zetten voor anderen."

Een maand geleden stapte hij uit het landelijk bestuur van D66. „Ik wilde niet alleen maar een positie vanuit mijn ego bekleden... Maar ik kom zeker weer terug. Op de twee dagen dat ik nu werk, werk ik nauw samen met Patty. En op momenten waarop ieder ander de feestneus opzet, zit ik alleen thuis of waai ik lekker ergens uit." Trots: „Lopend..."

„Jack van Gelder en ik waren geen ideale combinatie”